

nyttedes som Fragt- eller Handelsstibe. Betydningen af denne Registreringspligt faar imidlertid ifølge Lovforslagets § 2, sammenholdt med §§ 3, 5, 10, 11, 21 m. fl., en meget større Rækkevidde end hidtil, idet det er Meningen, at Skibsregistret foruden alle de Momenter, som komme i Betragtning med Hensyn til Skibets Nationalitet, skal indeholde fuldstændige Oplysninger om dets Ejendoms- og Rederi-Forhold. Efter Loven af 1867 § 7 skal der vel i særskilte Rubriker i Skibsregistret gøres Antegnning om Ejerens eller Ejernes Navn, Bopæstilling og Adkomst, det Forhold, hvori flere ere Lodtagne i Skibet, samt, hvis det tilhører et Aktieselskab, Bestyrelsens Hovedsæde og den eller de bestyrende Rederens Navne, ligesom det i Lovens § 18 er foreskrevet, at Forandringer i disse Henseender skulle anmeldes til Registret inden 4 Uger. Denne Indregistrering er imidlertid nærmest paabudt i den offentlige Interesse, for at det kan kontrolleres, at kun de Stibe behandles som danske, for hvis Bedkommende de foreskrevne Ejendoms-Betingelser ere til Stede; i privatretlig Henseende, forsaavidt det gælder om, hvad der skal anses som Ret Mand og Mand imellem, have Indtegningerne i Skibsregistret af de ovennævnte Data ingen afgørende Betydning. Der kan paa dem maaste stundom grundes en Formodning, men denne kan let blive vildledende, forsaavidt man vilde stole paa den. Men Lovforslagets Mening er derimod, som alt bemærket, en anden. Ligesom Firkaloven, med visse Begrænsninger, paabyder Indførelsen af Handlendes og Næringsdrivendes Firmaer i Firma-Registret med den Virkning, at Tredjemand efter de derom i Loven givne nærmere Regler er berettiget til at gaa ud fra, at det Indførte og derefter Bekendgjorte stemmer med de virkelige Forhold — forsaavidt han ikke bevislig veed noget andet — saaledes er det Meningen, at Skibsregistret, eller en særlig Afdeling deraf, skal have en tilsvarende Betydning for Rederiers Bedkommende, idet Rederiforhold ikke ere Genstand for den almindelige Firma-Registrering. Denne Tanke ligger bl. A. til Grund for de ovenfor citerede §§ 10, 11 og 21, og det behøver formentlig ikke nogen nærmere Udvikling, at de Betragtninger, der have fort til Bestemmelserne i Firma-Loven, maa have Gyldighed ogsaa i Henseende til Rederi-Virkomheden; men det kan næppe heller omtvistes, at det har store praktiske Fordele, naar der maa og skal føres offentlige Skibsregistre, da at henlægge Registreringen af Rederi-Forholdene til disse, for at der paa det Sted kan have samlet Alt, hvad der

vedrører hvert enkelt Skib, dets Ejere og den Maade, hvorpaa disse træde i Forhold til Tredjemand.

Af endnu større Bigtighed er uden al Tvivl hvad der foreskrives i Lovforslagets § 3, at Netshandler om Ejendomsret og Panteret i registreringspligtigt Skib, eller i Part i et saadant, for at have Gyldighed som saadanne skulle være indtegnede paa Skibets Folium i Skibsregistret. Registreringen gøres herved til det Moment, hvorved Ejendomsret og Panteret i Skib paa 20 Registrertons eller derover stiftes; uden Registrering have der altsaa kun en personlig Ret. Reel Ret faas først ved Registreringen, men det er ogsaa Meningen, at den erhverves ved denne i og for sig, saaledes navnlig, at der ikke ved Stiftelsen af Ejendomsret over eller Panteret i Skib, saaledes som med Hensyn til faste Ejendomme, bliver Spørgsmaal om at føre Rettighedens Erhvervelse tilbage til et tidligere Tidspunkt, naar Registreringen er sket inden en vis Tid efter Kontraktens Oprettelse, medens paa den anden Side Rettighedens Stiftelse sker ved Registreringen alene, saa at den ikke betinges af en senere Bekendtgørelse i de offentlige Tidender eller deslige. Naar disse nye Netsregler indskrænkes til registreringspligtige Skibe, altsaa Skibe paa 20 Tons og derover, er dette selvfølgelig begrundet deri, at mindre Skibe — væsentlig for at spare dem for Besværligheder og Bekostninger — ere fritagne for Registreringen og at der som Følge deraf for deres Bedkommende ikke have det Apparat, som gør det muligt for større Skibe at bygge reelle Rettigheders Stiftelse paa en offentlig Akt og Notering, som Indførelsen i det offentlige Skibsregister vel kan betegnes. For de mindre Skibes Bedkommende vedblive altsaa de hidtilværende Netsregler at gælde; Ejendomsret over dem erhverves ved Overdragelse, uden nogen Tinglæsning o. s. v., hvad enten der udtedes et særligt Dokument (Skibsstøde) eller ikke; haandsaaet Pant stiftes ved at Skibet overgives i Pant-haverens Besiddelse, ligeledes uden nogen Tinglæsning, og Underpant i saadant mindre Skib erhverves paa samme Maade som Underpant i andet Løssøre, navnlig efter Forordn. 28. Juli 1841, med Tinglæsning ved Debtors Bærning. For de registreringspligtige Skibe bliver Sagen derimod hvad Stiftelsen af Panteret angaar som sagt en helt anden, hvorved endnu skal bemærkes, at om der end ogsaa efter Lovforslagets Vedtagelse kan blive Spørgsmaal om haandsaaet Pant i saadant Skib, naar